

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnium Generalium Et Provincialium Collectio Regia

Ab anno MCXVIII. ad annum MCLXXIX.

Parisiis, 1644

VI. Nominatim excommunicatus non est in hospitio recipiendus. De coemeteriis etiam vel ecclesiis vel ecclesiasticis quibuslibet possessionibus non sunt tensoriae praestandae, & multa alia quae in ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-15588

promulgata, absolutione non indigent, cum sententia post appellationem lata neminem ligare possit. Si autem ante appellationem fuerint excommunicati, ante ingressum causæ recepto ab eis iuramento, secundum ecclesiæ consuetudinem debes eos absolueri, nisi episcopo, a quo fuerunt excommunicati, in hac parte volueris deferre, & eos ad ipsum absolueri remittere. Cum autem ab episcopo vel a te fuerint absoluti, causam audire debes, & eam sine debito terminare: quia nec excommunicati ante absolutionem sunt audiendi, nec causa ad eos, a quibus est appellatum, debet aliquatenus remitti.

CAP. V. *Idem Cantuariensi archiepiscopo.*

Cum ad hoc in beatorum apostolorum principis cathedra, quamquam immeriti, Domino disponente, sumus constituti, ut plantare debeamus, quæ ad virtutem spectant & decorem: & euellere & eradicare curemus, quæ sunt obuia rationi, & profectum impediunt salutis: intelleximus sane quod Hospitalarii nominatim excommunicatos contra prohibitionem ecclesiasticam præsumunt tradere humanæ Christianæ sepulturæ, non cogitantes, quam graue sit illis in morte communicare, quos, dum viuerent, ecclesia pro suis excessibus a sinu suo segregauit. Vnde quoniam huiusmodi præsumptionem & temeritatem nolumus nec debemus aliquatenus tolerare, discretioni tuæ, & quatenus prædictos fratres moneas & hortoris, & ex nostra parte præcipias, ut si quos in excommunicatione defunctos in cœmeteriis sepelierint, extra cœmeteria ipsos penitus eiiciant. Quod si facere noluerint, tu hoc ipsum de his, quos in excommunicatione defunctos esse constiterit, auctoritate nostra, & appellatione remota, exequaris.

CAP. VI. *Idem in Turonensi Concilio.*

Quoniam superuenientibus nouis morbis nouas expedit inuenire medicinas, & ecclesiasticæ libertati consulere, & subditorum vtilitati providere curantes, statuimus ut capellani, & qui eorum vice ministrant, huiusmodi sacramento adstringantur, ut ex quo fuerit cognitum eis, aliquid ecclesiæ vel cœmeterii seu ecclesiasticæ possessionis, in castrum venisse, vel castrensiu violentia ablatum fuisse,

ANNO
CHRISTI
1179.

se, conueniant dominum castri, siue illum qui primus ab eo dominatum habet, cuius potestate consilioque res dirigi possit: & si eorum commonitione præmissa, prædam non reddiderit, si adfuerit; vel si abfuerit, de integra restitutione infra octauum diem certam securitatem non fecerit, extunc ab omni ecclesiastico cessabitur officio, excepto baptismo & confessione, & a timore mortis communionem. Quod in omnibus terris eorum propriis præcipimus obseruari, nec non & in illis, in quibus integram exercent dominationem: permittimus tamen, vt semel in hebdomada, causâ conficiendi corpus Christi, Missa in villa celebretur proxima, clausis omnibus ostiis, & exclusis excommunicatis, præter ministros altaris. Quod si prædicti castrenses post datam inter eos sententiam incorrigibiles per 40. dies extiterint, capellani ab eorum recedant officio, non amplius cum eis commoraturi, quamdiu sub anathematis vinculo teneantur. Sub hac lege scriptores claudimus. Quod si capellani vel quilibet officiales clerici ex suis possessionibus sunt aduocati seruitii debitores, vltra tres menses commorandi cum eis licentiam non adhibemus. Quod si gratia commonitionis eis concedatur, conuiscendi tamen & cohabitandi interdiciamus participationem. Qui vero vltra præfixum terminum cum eis commorari præsumperit, officio simul & ecclesiastico careat beneficio, & ne forte præda in dolo conuertatur, aut clericos castrorum excuset ignorantia, egredi debent, obuiare prædæ, audituri & sollicitè inquisituri, si quæ res ibi fuerint ecclesiasticæ, vel earum reclamatores. Si quis autem clericus ob huiusmodi recessum, propter iustitiam a domino suo rerum suarum damna pertulerit, ipse dominus non nisi per integram omnium restitutionem meretur absolui. Si qualibet villa duos vel plures aduocatos habuerit, in quorum aliquem lata sit sententia, dummodo non careant officio, nisi qui eius subsunt dominio. Quod si ecclesia suæ aduocationis fuerit, eadem esset & sibi interdicta: licet alterius aduocationis corpora sepeliri, Missa tamen non celebrabitur. De mutandis autem castrorum vicariis vel clericis, statuimus vt archidiacono significetur, ne alius loco eius substituat, donec eodē adstringatur sacramento. Mercatoribus autem & ceteris hominibus ciuitatum vel burgatorū

Locus ob-
securus.

prohibemus, ne aliquem nomine excommunicatum, * hospitem suscipiant, nec in venditione vel in emptione seu aliqua participent accommodatione. Qui vero transgressores extiterint, a sacerdote parochiano tres dies vocentur: tribus autem aliis diebus ad correctionem expectentur: Septimo autem die, si incorrigibiles apparuerint, anathematis sententiam subituri, nec ab episcopo, nec ab archidiacono se nouerint absoluendos. Si vero a domino aliove potente ad hospitandum excommunicatum, hospiti vim illatam cognitum fuerit, hospes reus non habeatur: sed eius qui violentiam intulit, terra suspendatur; cuius suspensionis restitutio pontificali erit arbitrio referuanda. In villis vero vel urbibus vel castellis, quæ regis subsunt dominio, in quibus constabularii ad tempus statuuntur, si ipsum constabularium constiterit anathematis sententiam subiisse, ipso in villa præsentem locum medium, quo recedente, eodem reuersuro, alii diuinum officium non amittant. Suis autem domesticis omnibus a Christianitate suspensis, de cœmeteriis & ecclesiis, siue quibuslibet possessionibus ecclesiasticis tenendas dari prohibemus, ne pro ecclesiæ vel cœmeterii defensione tenendas fidei suæ sponsonem interponant: quod si præsumperint, ordinis sui & beneficii periculum incurrant. Qui vero ecclesiam vel cœmeterium contempserint, vel ordinatis manus violentas imposuerint, anathematis sententia feriuntur: nec ab alio nisi a domino papa absolutionem consequantur, nisi mortis interueniente periculo, dispensatio misericorditer subueniat, data tamen pro posse satisfaciendi securitate, si conualuerint, pro absolutione papam adituros. Si quis videns excommunicatum ex nomine, hospitio susceperit, vel ei pecuniam scienter accommodauerit, quia nostri sunt contemptores mandati, prohibemus, ne Christianus vel Christiana ei seruiat, donec inde satisfecerit. Præcipimus autem, quod decani fide adstringantur, quod si eis cognitum fuerit, aliquem de clericis hæc decreta non seruasse: episcopo, si affuerit, vel archidiacono denuntient. Prohibemus etiam, ne abbates vel monachi, priores vel abbatissæ, vel priorissæ, de possessionibus ecclesiasticis tenendam donent; clericis autem & laicis prohibemus, ne quis scienter prædam ecclesiæ emat, vel prædam cœmeterii, vel cuiuslibet possessionis

Locus ob-
securus.

ANNO
CANTU
1179.
* hosp-
tio

ecclesiasticæ : quod qui præsumperint , anathematis vinculo feriantur.

Ex decretis Gelasii papæ , cap. 2.

Quicumque intra anni spatium ciuilitèr siue publice causam suam coram suis excommunicatoribus non peregerint , ipsi sibi audientiæ aditum clausisse videantur. Quod si obstinato animo defuncti fuerint , nos illorum causam , iuxta beati Leonis prædecessoris nostri sententiam , diuino iudicio reseruantes , quibus uiuis non communicauimus , mortuis non communicamus.

CAP. VII. *Idem.*

Cum ab ecclesiarum prælatis ecclesiastica sententia in malefactores aliquos promulgatur , debet rata & firma consistere , vt vsque ad dignam satisfactionem inuiolabiliter obseruetur ; quapropter discretioni tuæ , &c. quatenus si quando iam dilectus filius noster plebanus sancti Pancratii , in clericos vel in laicos parochianos suos interdum interdicti vel excommunicationis sententiam rationabiliter tulerit , præcipias obseruari : nec eam sine congrua satisfactione , & absque conscientia eiusdem plebani , aliqua ratione relaxes.

DE CONIUNGENDIS FILIIS PARS XXXII.
ANTE VEL POST COMPATERNITATEM
genitis.

CAP. I.

Alexander III. Salernitano archiepiscopo.

VTVM autem filii vel filia ante vel post compaternitatem geniti , possint simul ad inuicem copulari , Canones secundum diuersorum locorum consuetudinem inueniuntur : & licet primus Canon exinde editus , natos post compaternitatem prohibeat ad inuicem copulari , alter tamen Canon posterius editus primum videtur corrigere : per quem statuitur , vt siue ante , siue post compaternitatem geniti sunt , simul possint coniungi : excepta illa persona dumtaxat , per quam ad compaternitatem peruenitur. Vnde tolerabilius nobis videretur , vt secundum

Concil. Tom. 27.

Pppp ij